

На Р здво

Щедро с є сн жинками зоряне небо,
В дганяє засмучен роздуми геть.
В час Р здва в Україн тихенько до Себе
Немовлятко святе знов скликає людей.
Пастухи знов приходять п д ангол в п сню,
Мудрец знов приносять для Нього дари.
І насп вує в тер про рад сну зв стку,
І в д нею ср бн стоять явори.
Як колись, самодержець, на Ірода схожий,
Прагне знищити чисте, святе Немовля.
Але й дос жене в тер хмари ворож ,
І п д зв льненим небом спочине земля.
Простягаються ручки — рожев , маленьки, —
Н би хочуть в об йма прийняти весь св т.
Пригорнути до серця, мов лаг дна ненька,
І з гр ти у ц й українськ й зим .
Бо народ ще дос про Бога не знає,
Не шанує Його, лише мерзне в гр хах...
Ось чому Немовля до цих п р закликає
Неспасених людей в українських сн гах.

*Богдан Мычка
March 11, 2010*

Источник: <http://www.poems4christ.com/ru/article/2251>

© Copyright 2024, Поэзия для Христа - www.poems4christ.com